

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/253/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113225764
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113225764.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v právnej veci žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a. s., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 35 815 256, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému Q. V., t. č. na neznámom mieste, zastúpený v konaní opatrovníčkou Q. S., súdnou tajomníčkou Okresného súdu V., o zaplatenie 170,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 14.8.21014, č. k. 9C/94/2013-67, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 3 odsek 3.13 v Obchodných podmienkach pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti za neplatné a vo výroku o trovách konania.
- II. Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 167,76 Eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 5,15 % ročne od 19.6.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a určil, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v Obchodných podmienkach pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti, ktorých odberné miesta sú pripojené do distribučnej siete SPP - distribúcia, a. s., účinné od 8.10.2010, nachádzajúce sa bode 3 v odseku 3.13 v znení: „Dátum splatnosti preplátok, resp. nedoplátok za odber plynu určí dodávateľ vo vyúčtovacej faktúre za dodávku plynu pri dodržaní aspoň 10-dňovej lehoty počítanej od jej vystavenia“, je pre svoju neprijateľnosť neplatná. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania 16.50 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že dňa 4.9.2007 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená zmluva o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti, ktorých odberné miesta sú pripojené do distribučnej siete SPP - distribúcia, a. s.. Žalobca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté dodávky plynu. Išlo o päť faktúr na sumu 1,20 Eur so splatnosťou 26.10.2010, na sumu 31,12 Eur so splatnosťou 30.4.2011, na sumu 2,- Eur so splatnosťou 24.6.2011, na sumu 79,45 Eur so splatnosťou 30.4.2012 a na sumu 57,19 Eur so splatnosťou 17.12.2012. S poukazom na ust. § 54 ods. 7 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a §§ 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 5 Občianskeho zákonníka súd uzavrel, že okrem faktúr na sumu 1,2 Eur a na sumu 2,- Eur bola žaloba o zaplatenie sumy 167,76 Eur dôvodná. Výzvou na zaplatenie v danom prípade treba rozumieť doručenie žaloby spolu s prílohami opatrovníkovi žalovaného, ktoré sa udialo 17.6.2014. Žalovaný tak mal plniť dňa 18.6.2014 a nasledujúcim dňom, t. j.

19.6.2014 sa dostal do omeškania. Súd preto priznal z prisúdenej istiny 167,76 Eur úroky z omeškania až od tohto dátumu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vzhľadom k tomu, že k prvému dňu omeškania bola výška základnej sadzby úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky 0,15 % ročne, úrok z omeškania predstavuje 5,15 % ročne. Súd žalobu zamietol v časti týkajúcej sa zaplatenia nákladov na upomienku vo výške 1,20 Eur a 2,- Eur z dôvodu, že doručenie týchto upomienok, resp. aspoň ich zaslanie nebolo súdu preukázané.

S poukazom na ust. § 153 ods. 3, 4 O. s. p., súd uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal aj zo zmluvných dojednaní nachádzajúcich sa v Obchodných podmienkach pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti (č. l. 4 až 7 spisu). Podľa bodu 3 odsek 3.13 zmluvných podmienok nachádzajúcich sa v Obchodných podmienkach je uvedené, že dátum splatnosti preplatiek, resp. nedoplatkov za odber plynu určí dodávateľ vo vyúčtovacej faktúre za dodávku plynu pri dodržaní aspoň 10-dňovej lehoty počítanej od jej vystavenia. V tejto súvislosti súd skonštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným spotrebiteľský záväzkový vzťah o odbere plynu vznikol v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o energetike. Na základe tohto záväzkového vzťahu plynula pre žalobcu základná povinnosť dodávať plyn do odberného miesta odberateľa a základnou povinnosťou žalovaného bolo za tento plyn zaplatiť jeho cenu, či už formou preddavku alebo neskôr po skočení fakturačného obdobia vo forme nedoplatku, pokiaľ tento vznikol. Pokiaľ ide o čas plnenia určený vo vyúčtovacej faktúre podľa bodu 3 odseku 3.13 mal súd za to, že obchodná podmienka tak, ako je citovaná vo výroku rozsudku spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami účastníkov konania, a preto je pre svoju neprijateľnosť neplatná. Bez ďalšieho možno vychádzať z toho, že keďže je súčasťou Obchodných podmienok, pri ktorých kontraktácia a individuálne dojednanie možné nie je, nejde o podmienku, ktorá by bola individuálne dojednaná. Znenie tejto podmienky spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami účastníkov konania v tom, že splatnosť tejto vyúčtovacej faktúry sa má počítať od jej vystavenia. Na základe takejto formulácie však ľahko môže dôjsť k tomu, že odberateľ - spotrebiteľ sa dostane do omeškania bez toho, aby mu vyúčtovacia faktúra bola doručená pred dňom, ktorý je v nej uvedený ako deň splatnosti. Ak by z akýchkoľvek dôvodov faktúra bola zaslaná oneskorene, prípadne by došlo k omeškaniu s jej doručovaním zo strany doručovacieho orgánu, tak už v čase doručenia by mohol nastať stav, že splatnosť počítaná od vystavenia by znamenala, že napriek tomu, že spotrebiteľ nemal možnosť túto faktúru ešte zaplatiť, pretože mu doručená nebola, a teda ani nevedel koľko má zaplatiť, bol by už v omeškani. Takýto následok súd považuje za neprijateľný s prihliadnutím k tomu, že omeškание so zaplatením vyúčtovacej faktúry pre spotrebiteľa prináša zvlášť nepriaznivé následky uvedené v bode 3 odsek 3.17 Obchodných podmienok spočívajúce v možnosti prerušenia alebo obmedzenia distribúcie plynu. Preto súd vyslovil, že takáto podmienka týkajúca sa splatnosti vyúčtovacej faktúry je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. a ich náhradu priznal v obmedzenom rozsahu žalobcovi. Priznal náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 16,50 Eur a nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Náhradu trov právneho zastúpenia súd nepriznal odôvodňujúc, že disponuje informáciami, že žalobca má vlastný právny odbor, resp. zamestnáva zamestnancov s vysokoškolským právnickým vzdelaním a v danej veci nešlo o vec skutkovo a právne zložitú, naopak, išlo o typizovanú žalobu na zaplatenie sumy za odobratý plyn, kde sa mení len spotrebiteľ a prípadne výška dlžnej sumy. Nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia odôvodnil aj s poukazom na aktuálnu judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 988/2012 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo 5/2013.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd vyslovil zmluvnú podmienku za neprijateľnú a neplatnú a v časti nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Nesúhlasí s rozhodnutím súdu, nakoľko v znení zmluvnej podmienky v bode 3 odsek 3.13 v Obchodných podmienkach, nevidí hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami účastníkov konania. Podľa odvolateľa v znení samotného ustanovenia je uvedené lehota minimálne desať dní od vystavenia faktúry, pričom deň vystavenia faktúry je zároveň aj dňom odoslania predmetnej faktúry na poslednú známu adresu odberateľa v zmysle ustanovenia zmluvných podmienok bod 9 - 3. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z faktúr predložených v konaní a odvolateľ má zato, že v lehote minimálne desať dní je faktúra spôsobilá dostať sa do dispozičnej sféry odberateľa plynu a ten má zároveň časový priestor na to, aby ju uhradil. Poukázal aj na ust. § 17 ods. 13 Zákona o energetike, podľa ktorého, ak odberateľ neuhradí preddavkovú platbu alebo nedoplatok z vyúčtovacej faktúry do určeného dňa splatnosti, dodávateľ je

povinný odberateľa na tento stav upozorniť a určiť nový termín splatnosti záväzku, ktorý nesmie byť kratší ako desať dní od upozornenia o neuhradení záväzku. Uvedenú skutočnosť žalobca zrealizoval práve prostredníctvom zaslaných upomienok, ktoré boli predložené v konaní. Podľa názoru odvolateľa práve v zmysle citovaného ustanovenia je spotrebiteľ chránený tým, že ak aj v lehote splatnosti dlžnú sumu neuhradí, je dodávateľ povinný spotrebiteľa na danú skutočnosť upozorniť, kedy mu určí nový termín splatnosti záväzku, a to minimálne desať dní. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky a jej vyhlásenie za neplatnú musí byť posúdené komplexne v kontexte s ostatnými zákonnými a zmluvnými ustanoveniami, ktoré následne vyvažujú stav, ktorý sa môže prvotne javiť ako neprospešný pre spotrebiteľa. Nie je možné vyhlásiť neplatnosť zmluvnej podmienky bez toho, aby sa súd nezaoberal aj ostatnými skutočnosťami, ktoré sa k otázke splatnosti faktúry vzťahujú. Odvolateľ nesúhlasí ani s nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia, lebo svoj nárok uplatnil na súde dôvodne, následne si uplatnil len úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil alebo zrušil rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky a žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas žalobca (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je vecne správny.

Predmetný vzťah vzniknutý medzi účastníkmi konania na základe zmluvy o dodávke plynu pre odberateľov, kategórie domácnosť, zo dňa 4.9.2007 je bez akýchkoľvek pochybností vzťahom spotrebiteľským (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Z Obchodných podmienok pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti, ktorých odberné miesta sú pripojené do distribučnej siete SPP - distribúcia, a. s., s účinnosťou od 8.10.2010 bod 3 odsek 3.13 vyplýva, že dátum splatnosti preplatiek, resp. nedoplatkov za odber plynu určí dodávateľ vo vyúčtovacej faktúre za dodávku plynu pri dodržaní aspoň 10-dňovej lehoty počítanej od jej vystavenia.

Odvolací súd sa zhoduje s názorom súdu prvého stupňa, že uvedené zmluvné dojednanie o spôsobe splatnosti vyúčtovacej faktúry spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Žalobca odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.). Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O. s. p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až §135 O. s. p..

Odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú nesprávne vyložil, príp. ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku jeho napadnutej časti, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení rozsudku v jeho napadnutej časti a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Len pre zdôraznenie udáva:

V posudzovanej veci žalobca ponúka žalovanému svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené, a v ktorých spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky

ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú podmienku obsiahnutú v bode 3 odseku 3.13, podľa ktorého „dátum splatnosti preplatkov, resp. nedoplatkov za odber plynu určí dodávateľ vo vyúčtovacej faktúre za dodávku plynu pri dodržaní aspoň 10-dňovej lehoty počítanej od jej vystavenia“.

Odvolaací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v tom smere, že čas plnenia určený vo vyúčtovacej faktúre podľa bodu 3 ods. 3. 13 Obchodných podmienok spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami účastníkov konania, a preto je pre svoju neprijateľnosť neplatná. Znenie tejto zmluvnej podmienky spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami účastníkov konania v tom, že splatnosť takejto vyúčtovanej faktúry sa má počítať od jej vystavenia. Uvedenému svedčí, že na základe takejto formulácie môže dôjsť k tomu, že odberateľ - spotrebiteľ sa dostane do omeškania s úhradou faktúry bez toho, aby mu faktúra bola doručená pred dňom, ktorý je v nej uvedený ako deň splatnosti. Ak by z akýchkoľvek dôvodov vyúčtovaná faktúra bola spotrebiteľovi zaslaná oneskorene, príp. by došlo k omeškaniu s jej doručovaním zo strany doručovacieho orgánu, v čase doručenia by mohol nastať stav, že splatnosť, ktorá sa počíta od vystavenia faktúry, by znamenala, že napriek tomu, že spotrebiteľ nemal možnosť túto faktúru ešte zaplatiť (napr. pretože mu doručená nebola), a teda ani nevedel koľko má zaplatiť, bol by už v omeškaní. V konaní pred súdom prvého stupňa bolo nepochybne preukázané, že žalobca ponúkol svoje služby žalovanému prostredníctvom štandardnej typovej zmluvy, ktorá bola vopred pripravená a spotrebiteľ zmluvné podmienky nijako nemohol ovplyvniť. Z vyššie uvedených podstatných dôvodov prvostupňový súd správne vyhodnotil jednotlivé skutkové zistenia a prijal k nim aj správne právne závery vzhľadom k tomu, že omeškanie so zaplatením vyúčtovacej faktúry pre spotrebiteľa prináša pre neho zvlášť nepriaznivé následky uvedené v bode 3 odsek 3. 17 Obchodných podmienok spočívajúce v možnosti prerušenia alebo obmedzenia distribúcie plynu. Preto správne uzavrel súd prvého stupňa, že takáto podmienka týkajúca sa splatnosti vyúčtovacej faktúry je pre svoju neprijateľnosť neplatná.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súdom ako orgánom členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými

zmluvnými podmienkami povinný ex offa skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Politiky štátov EÚ zabezpečia vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa (čl. 38 Charty základných práv EÚ). Práve neprijateľné podmienky a opakované uplatňovanie nemorálnych plnení uplatňovaných z nekalých zmluvných podmienok môžu odradiť spotrebiteľov od kupovania produktov a znížiť úroveň ich ekonomickej slobody a života. Spotreba vysokou mierou participuje na HDP a ochrana hospodárskych záujmov spotrebiteľov je preto osobitne dôležitá (čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ).

S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody odvolací súd považoval za správne závery súdu prvého stupňa v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 3 odsek 3. 13 v Obchodných podmienkach za neplatné; pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Odvolací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania mal vychádzať z ust. § 142 ods. 2 O. s. p.. Určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky znamenalo, že úspech žalobcu vo veci bol len čiastočný (len pokiaľ ide o povinnosti žalovaného zaplatiť 167,76 Eur s príslušenstvom). Za takého stavu súd mal vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nepodal odvolanie proti výroku o trovách konania, odvolací súd už nijako nemohol zhoršiť postavenie žalobcu, a preto rozsudok v napadnutých výrokoch podľa § 219 ods. 1 O. s. p. z dôvodu vecnej správnosti, vrátane trov konania potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný na priznanie náhrady trov konania nepodal návrh.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.